Ελλάδα 1958. Οι εκτελέσεις έχουν σταματήσει. Ο τόπος ψάχνει απεγνωσμένα για μια κανονικότητα, που δυσκολεύεται όμως να βρει καθώς η καθημερινότητα αλλά και το μέλλον δεν ορίζονται, ούτε από το πνεύμα συμφιλίωσης, ούτε από την λογική. Ο Εμφύλιος είναι παρελθόν. Η σύγκρουση ακόμα παρούσα, όπως και η εξουσία του πιστοποιητικού κοινωνικώ ν φρονημάτων.

Στο ευρύτερο πλαίσιο, υπάρχουν ελάχιστες εκδηλώσεις που επιχειρούν να βγάλουν το τόπο από την απομόνωση και το πρόσφατο βίαιο παρελθόν του. Μια από αυτές είναι και το Δ.Ρ.Α. ή το ράλεϋ της Ακροπόλεως όπως συχνά αναγράφεται στα φύλλα της εποχής. Η πιο ξεχωριστή στιγμή του, με ένα βαρύ ιστορικό στίγμα είναι η απονομή, η οποία διεξάγεται στο λόφο του Φιλοπάππου, όπου στο φόντο ξεχωρίζει το πιο εκλεκτό μνημείο του δυτικού πολιτισμού. Η Ακρόπολις των Αθηνών.

Μια από τις πιο χαρακτηριστικές εικόνες από το αρχείο των **Φ. Φ** ./Γ.Κ. είναι εκείνη που αποτυπώνει το τραπέζι με τα τρόπαια σε ένα ηλιόλουστο πρωινό. Με φόντο τις κληρονομιές από τα λευκά μάρμαρα του Πεντελικού το οποίο διακρίνεται ελαφρά στο βάθος, μας θυμίζουν πάντα την κορύφωση του χρυσού αιώνα και της Αθηναϊκής Δημοκρατίας.

Μάιο του '57 λοιπόν, τελείται η απονομή του Ε' Δ.Ρ.Α. κι ανάμεσα από το τραπέζι και τα έπαθλα, έχει στρωθεί ένα κάλυμμα. Ατυχώς δεν έχουν διασωθεί έγχρωμες εικόνες, ώστε να καταλάβουμε τις αποχρώσεις του. Δεμένο περιμετρικά κάτω από τις κόγχες του τραπεζιού ώστε να μην κινδυνεύσει από κάποιο αιφνίδιο άνεμο.

Περιουσιακό, ίσως, κομμάτι της Λέσχης, ή αντικείμενο κάποιου στελέχους της, που πρόθυμα το προσέφερε για την εκδήλωση. Η Λέσχη μετράει κάποια 34 χρόνια ζωής, αλλά σε εκείνη την πρώτη μετεμφυλιακή περίοδο κάνει τα πρώτα διστακτικά μεταπολεμικά της βήματα. Είναι ένα συντηρητικό σωματείο και βρίσκεται σε αγαστή συνεργασία με την πολιτική εξουσία. Οι αγώνες της, τελούνται «υπό την αιγίδα της Α.Μ. του Βασιλέως».

Ταυτόχρονα, διαμόρφωνε αποκλειστικά το αγωνιστικό προφίλ του τόπου, σε μια εποχή όπου όλα είναι συμμαζεμένα και οι συμπεριφορές με μια συστολή. Η παρουσία του καλύμματος έρχεται να υπογραμμίσει όλα τα ανωτέρω. Ας την παρακολουθήσουμε.

Λίγους μήνες νωρίτερα, τον Σεπτέμβρη του ’57, η πρώτη διεθνής μεταπολεμική διοργάνωση έχει πραγματοποιηθεί. Είναι η ανάβαση Πάρνηθας, με δυο μάλιστα κατατάξεις. Την διεθνή όπου συμμετέχουν και τέσσερις ημεδαποί και την ελληνική όπου την δοκιμασία ολοκληρώνουν 49 Έλληνες και μια Ελληνίδα.

Στην απονομή που ακολουθεί, σε ένα ζεστό βράδυ του Σεπτέμβρη, αν κρίνουμε από τα ανοικτά παράθυρα των εντευκτηρίων της Λέσχης, ο πρόεδρος Παναγής Γιαννουλάτος απονέμει το μετάλλιο του δεύτερου της κλάσεως Α/5 στον Παναγιώτη (Τάκη για τους φίλους του) Περατικό. Αριστερά με το υπογένειο ο Κωνσταντίνος Βούλτσος, διευθυντής της αγωνιστικής κίνησης, τότε, της Λέσχης. Στο τραπέζι το κάλυμμα.

Μάιος του ’58. Μετά από 3.000 χιλιόμετρα αγώνα, ο L. Villoresi – G. Basadonna κερδίζουν το Στ’ Δ.Ρ.Α. σημειώνοντας και την πρώτη νίκη της Lancia. Από εκείνη την χρονιά, έχουμε μια χαρακτηριστική εικόνα. Είναι η στιγμή της απονομής του επάθλου ecurie . Από δεξιά διακρίνονται οι: Αλέξανδρος Κανελόπουλος, ο αλυτάρχης του αγώνα Πάρις Σαργολόγος, μόλις διακρίνεται η Φρειδερίκη, ο Κωνσταντίνος ένα μήνα πριν τα 18 του χρόνια, ο Παύλος και οι Στ. Μουρτζόπουλος, Νικ. Παπαμιχαήλ,
Νίκι Φιλίνης
&
Τζ. Πεσμαζόγλου
. Το κάλυμμα πάντα εκεί. Αφήνουμε το σχόλιο στο περιοδικό Βολάν (Ιούνιος του ’58):

« Μια σκηνή από την αφθάστου μεγαλοπρεπείας τελετή της απονομής των επάθλων εις τους νικητάς υπό της Α.Μ. του Βασιλεώς και παρουσία της Α.Μ. της Βασιλίσσης και της Α.Υ. του διαδόχου. Εις την εικόνα μας η Α.Μ. ο Βασιλεύς επιδίδει το έπαθλον Εκιουρή εις τον πρόεδρον της «ΕΛΛΑΣ» Στ. Μουρτζόπουλον και τους οδηγούς των ομάδων Παπαμιχαήλ, Φιλίνην, Πεσμαζόγλου.»

Στο Ζ’ Δ.Ρ.Α. (1959), κέρδισε για πρώτη και μοναδική φορά αυτοκίνητο με δίχρονο κινητήρα

και με τον μικρότερο κυβισμό έως σήμερα. Μόλις χίλια κυβικά για το Auto Union των Γερμανών W. Levy – H. Wencher.

Στην απονομή, το παλάτι εκπροσωπείται από τον τότε διάδοχο Κων/νο ο οποίος εμφανίζεται με στολή καταδρομέα και το πράσινο μπερέ. Κοντά του οι αδελφές Σοφία & Ειρήνη. Ανάμεσά τους διακρίνεται, ο Αλέξανδρος Κανελόπουλος. Το κάλυμμα στη θέση του.

Μάιος ’60. Ο αδιαμφισβήτητος πολιτικός ηγέτης, εκείνης της περιόδου, είναι ο Μακεδόνας, από την Πρώτη (πρώην Κιούπκιοϊ) Σερρών που η **Ελένη Βλάχου** έχει περιγράψει ως «αρχοντοχωριάτη». Οι σχέσεις του με το παλάτι είναι ακόμα αρμονικές. Με την γνωστή του άνεση λοιπόν, και πάντα ευθυτενής ο πρωθυπουργός Κων/νος Καραμανλής, παρίσταται το 1960, στην απονομή του Η’ Δ.Ρ.Α., όπου συνοδεύεται από τον υπουργό Συγκοινωνιών & Δημοσίων έργων Σόλωνα Γκίκα και το γ.γ. αθλητισμού Γ. Βήχο.

tellingstories.gr tellingstories.gr tellingstories.gr

tellingstories.gr tellingstories.gr tellingstories.gr

